

U-lokaal dec. 2005
En profil

<Rubriekskop>
En profil: Maya Wildevuur

<Kadertje>
Naam: Martje Lammigje Wildevuur, roepnaam Maya
Geboren: 1944 in het fraaie Hanzestadje Deventer
Huwelijkse staat: getrouwd met Jan de Gans. Moeder van twee zonen uit een eerder huwelijk
Professie: kunstenares en galeriehoudster
Woont en werkt: op de Ennemaborgh in Midwolda

<lead>
De bomen hebben hun blad al lang laten vallen en laf laat de zon het afweten. Zwerk en grijze nevels versluieren op hun beurt de contouren van de statige Ennemaborgh en ergens in het bos huilt een hond. Hier moet Toonder inspiratie hebben opgedaan. Niets, maar dan ook niets, doet denken aan de warme kleurrijke wereld van de kunstenares die we vandaag bezoeken. Totdat de deur openzwaait en we overrompeld worden door een caleidoscopisch interieur. Dit is het domein Maya Wildevuur. Borgvrouwe, galleriehoudster, echtgenoot maar bovenal veelzijdig kunstenares.

Hoe komt een Deventer meisje in Midwolda terecht?

“Tja, daar vraag je me wat. Om het maar kort te houden: in 1992 werden we benaderd door het Groninger Landschap, de eigenaar van de borg, of wij er niets voor voelden de borg te komen bewonen. Op dat moment deed het pand dienst als kantoorruimte voor het Groninger Landschap. Eigenlijk waren Jan en ik meteen enthousiast. Ook over de plek. In die tijd zaten we met galerie, atelier en lijstenmakerij in Hooghalen. Verstopt tussen de bomen. En laat Jan daar nu nét de pest aan hebben. Die houdt veel meer van een open landschap.”

Dus de borg was liefde op het eerste gezicht?

“Dat kun je wel stellen. Alhoewel er binnen verschrikkelijk veel moest gebeuren om het geheel weer bewoonbaar te maken. Ook had ik het gevoel hier in ‘the middle nowhere’ terecht te komen. In Hooghalen, waar we ‘Huize Dennenrode’ van Stichting Natuurmonumenten huurden, hadden Jan en ik in het zweet des aanschijns en goed lopende galerie en kunstuitleen opgebouwd. In Midwolda zouden we, zo voelde dat, een beetje opnieuw moeten beginnen. Dat het echter, dankzij een ernstig conflict met mijn zoon die inmiddels in de zaak was gekomen, helemaal een nieuwe start zou inluiden, konden we op dat moment nog niet bevroeden. “

Als één van de weinige kunstenaars leen je je eigen werk uit. Dan moet je toch wel een behoorlijke productie hebben?

“Ik durf te beweren dat mijn oeuvre omvangrijker is dan dat van Picasso. Dat moet ook wel, anders heeft het uitlenen van eigen werk weinig zin. De maandhuur bedraagt slechts 1% van de verkoopwaarde met een minimum van € 12,- per maand. Dat is dus een zeer laag bedrag waarmee ik de meest voordelige kunstuitlener van ons land ben. Maar vele kleintjes maken een grote, nietwaar? Bovendien wil ik de graag huren laag houden omdat ik van mening ben dat iedereen een doek van mij aan de muur moet kunnen hangen.”

Het kunstenaarsschap betekent een beetje ‘struggle for life’ wat betreft de financiën. Gaat dat ook op voor jou?

“Momenteel is de recessie erg voelbaar en ook de invoering van de Euro heeft weinig goeds gedaan. Maar de kunstuitlenen in Hooghalen liep heel behoorlijk. Dat zal ik hier in Midwolda weer helemaal opnieuw op moeten bouwen, maar een goed begin is er al. De verhuur van mijn werk zal weer mijn belangrijkste inkomstenbron moeten vormen. Daarnaast werk ik zo nu en dan in opdracht.”

Je hebt je opleiding genoten op de Academie voor Kunst en Industrie te Enschede. Lag daar het accent niet op toegepaste kunsten?

“De AKI is destijds inderdaad opgericht door een textielbaron, Van Heek, die zo een kweekvijver wilde creëren voor ontwerpers. Maar de academie had ook een grafische, een monumentale en een vrije afdeling. Die laatste twee vormden mijn afstudeerrichtingen. Op de opleiding maakte ik kennis met veel uiteenlopende technieken. Graffito, glas-in-lood, mozaïk, wandkleden, noem maar op. Dat zie je nog steeds in mijn werk terug. Ik heb bijvoorbeeld talloze wandkleden, zijde-collage’s en glasapplicaties gemaakt. Maar ook ruimtelijk werk. En er zijn perioden geweest dat mijn schilderijen monumentaal aandeden, met grote decoratief aandoende vlakken.”

Waar ben je momenteel mee bezig?

“De laatste jaren reis ik veel: Gambia, Tahiti, 't Verre Oosten. Met de schildersezels en de hele rattaplan op m'n rug. Prachtige mensen ontmoet die haast te mooi waren om te schilderen. Gelukkig heb ik de zegeningen van digitale fotografie ontdekt, een geweldig hulpmiddel om al die reisindrukken later goed te verwerken. De camera heb ik ook gebruikt voor een serie geschilderde schetsen van het complete hooglerarencorps van de RUG. Die wordt volgend jaar in het Universiteitsmuseum tentoongesteld. Een dergelijke reeks maak ik op dit moment ook van de leden van het ‘Orkest van het Oosten’ die te zijner tijd in het Muziekcentrum Enschede te zien zal zijn. Zo zie je maar. Als schilderen je passie is, ben je nooit uitgewerkt.”

<fotobijlschrift>

Maya Wildevuur: “Het schildersbloed heb ik van mijn opa. Maar mijn ouders zagen het kunstenaarsschap helemaal niet zitten.”